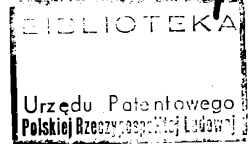


Opublikowano dnia 15 października 1955 r.



B 236 39/16



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37166

hP01, 38/16
KL. 49 a, 43/04

Fabryka Maszyn*)
Przedsiębiorstwo Państwowe
Polska

Dwuwrzecionowa półautomatyczna tokarka do jednoczesnego nawiercania sworzni na obydwóch ich końcach

Udzielono patentu z mocą od dnia 2 grudnia 1953 r.

Tokarka dwuwrzecionowa według wynalazku przeznaczona jest do jednoczesnego nawiercania sworzni na obydwóch końcach.

Istota wynalazku polega na półautomatycznym doprowadzaniu sworzni do położenia nawiercania i samoczynnym ich usuwaniu po wykonaniu operacji oraz na takim rozmieszczeniu elementów wiertarki, które pozwolą ją obsługiwać jednocześnie ręką lewą, prawą i jedną nogą.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia dwuwrzecionową tokarkę w widoku z przodu, fig. 2 przedstawia widok z góry, a fig. 3 z boku w przekroju częściowym płaszczyzną, przechodzącą przez oś symetrii na fig. 1, prostopadłe do płaszczyzny rysunku, wreszcie fig. 4 — przekrój imaka z osadzonym w nim wypychaczem sworzni.

Na łożu 2, opierającym się na nogach 1 są umieszczone głowice 3 lewa i prawa.

W głowicach osadzone są wysuwne wrzeciona 4, napędzane za pomocą przekładni pasowoklinowej kołami 9 od silnika elektrycznego 5 przez wałek transmisyjny 6. Do odsuwania wiertel od sworzni służy urządzenie, składające się z pedału nożnego do którego dołączony jest drążek 7 z rozwidleniem. Obydwa końce rozwidlenia połączone są z dźwigniami, osadzonymi na czopie koła zębatego, współpracującego z zębatką umocowaną na wrzecionie 4 (na rysunku nie widocznej).

Pośrodku łoża 2 tokarki znajduje się umocowana do łoża podstawa 10 o kształcie litery „U”, wewnątrz której może się przesuwac imak, stanowiący ruchomą szczękę i służący do dociskania nawiercanych sworzni do nieruchomej pionowej części podstawy 10. Odbywa się to za pomocą kołka ręcznego 15, osadzonego na wrzecionie 14 o gwincie płaskim i dużym skoku w przedniej zewnętrznej części tej podstawy. Wewnątrz imaka jest osadzony wypychacz gotowych sworz-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Henryk Lepiorz i Herbert Tkocz.

21 10 1938 10 22 38

ni w kształcie trzpienia 16, obciążonego sprężyną 12, dociskany kółkiem 15; trzpień ten po zakończonym nawierceniu służy sworznie do skrzyni ustawionej obok maszyny. Tokarka zaopatrzona jest w magazynek 11, do którego sworznie nakładane są lewą ręką; sworznie opadają w dół siłą swego ciężaru i dociskane są imakiem do podstawy 10 przez pokręcenie kółka ręcznego 15.

Silnik elektryczny 5 jest umocowany do jednej z nóg 1 tokarki i sprzęgnięty z wałem 6, na którym po każdej stronie nazewną tokarki osadzone są koła pasowe, napędzające oddzielnie każde prawe i lewe F wrzeciono 4 przez odpowiednie koło pasowe 9, osadzone na poszczególnym wrzecionie 4.

Tokarka według wynalazku jest półautomatem; lewą ręką nakłada się sworznie do magazynka 11, prawą ręką dociska się je za pomocą kółka 15 w imaku, a lewą nogą naciska się pedał nożny 8, który przez przekładnię dźwigniową i zębatą dosuwa i zagłębia wiertła spiralne, osadzone w uchwytach wrzecion 4. Po nawierceniu na żadaną głębokość następuje zwolnienie pedału nożnego, na skutek czego sprężyna, podciągająca pedał, odsuwa wiertła z położenia pracy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Dwuwrzecionowa półautomatyczna tokarka do jednoczesnego nawiercania sworzni na obydwóch ich końcach wiertłami spiralnymi, osadzonymi w przeciwnych uchwytach wrze-

cion i dociskany do sworzni przez przekładnię zębate, uruchamiane za pomocą rozdzielającej się w kierunku wrzecion przekładni dźwigniowej, zaopatrzonej u spodu maszyny w pedał nożny, przy czym tokarka napędzana jest za pomocą umieszczonych na każdym wrzecionie kół pasowych, znamieną tym, że pośrodku jej łoża (2) posiada przesuwny na odpowiednio do tego łoża (2) umocowanej podstawie (10) o kształcie litery U imak, stanowiący ruchomą szczękę i służący do dociskania nawiercanych sworzni do nieruchomej pionowej części podstawy (10) za pomocą kółka ręcznego (15), osadzonego na wrzecionie (14) o gwincie płaskim i dużym skoku w przedniej zewnętrznej części tej podstawy (10), przy czym wewnątrz imaka osadzony jest wypychacz gotowych sworzni o kształcie trzpienia (16), obciążonego sprężyną (12), który po zakończeniu nawiercania i odsunięciu wiertła przez zwolnienie pedału (8) strąca sworznie z tokarki do skrzyni zbiorczej, ustawionej obok tokarki.

2. Dwuwrzecionowa tokarka według zastrz. 1, znamieną tym, że jest zaopatrzona w magazynek (11) na sworznie, które opadają w nim siłą swego ciężaru na podstawę (10) i dociskane są do niej imakiem.

Fabryka Maszyn
Przedsiębiorstwo Państwowe

